

es diuen conservadors o catò-
són uns còmics i uns mals
bles o uns mals republicans, en
sentit de la paraula tal com
ntén avui. Prova d'això que
lts d'ells han tingut de dimitir
han estat acomiadats dels seus
recs. Ells veien clarament que
República conservadora no po-
existir per no haver-hi partit i
predicaren per a ésser ministres
per obtenir càrrec o favors i per
li principalment a un règim que
havia volgut accedir a les seves
vejes, i per consegüent foren i
n republicans per "accidents",
re purguen la seva falta no es-
nt atesos en res després d'haver
rvtit de "ganxo" als altres. Com
catòlics sabien que aquells a qui
udaven eren enemics i essent
és poc bé podrien veure que la
epública seria contra la Religió i
Tradicició. Cívicament abandon-
n molts els seus càrrecs feint veu
que no eren atesos potser o no
sant-ho, però continuaren i con-
uen epàra ajudant a perseguir
catolicisme, a la família, a la
ropietat, al dret, a la justícia, a
moral i a tot el bo que teníem.
ón també als republicans en el
entit que avui s'entén aquesta pa-
ula perquè tenen de dir que
ón contraris al que la República
icta encara que no ho pensin.

Ni com a catòlics ni com a re-
publicans poden ésser útils ni a la
religió ni a la República a qui es-
orben i per consegüent sien un
estorb pel país. La República tal
om ells diuen no és possible per-
ra i ells ho sabien i ho saben i el
itjorés que no es veuen esforços
e la seva part perquè ho sigui, si-
ó que al contrari ajuden a que
igui com és. Encara que vingues
n dia que les esquerres tingues-
in de cedir, el mal ja estaria fet
costaria molt de remeiar-lo i sem-
re en quedarien les taques.

Si hagués pogut haver-hi una
República com aquells ens deien,
osa per ara impossible, poc a poc
ots els espanyols en la seva ma-
oria haurien acatat el jove règim
Espanya no hi hagués perdut res
molt poc, comt ampoc si molts
els republicans de dretes s'unís-
in amb altres sectors polítics tam-
é de dretes per oposar-se al socia-
isme que ens empesta.

Els anomenats republicans de
dreta són els culpables de tot el
que passa. Sense ells no tindríem
el desgavell que avui patim a Es-
panya i que una guerra civil no
hagués pogut imposar, mentres
ara la riquesa espanyola es des-
morona gràcies als socialistes, ú-
tics i vertaders sostenidors de la
República socialista perquè és d'a-
quells i no dels republicans ver-
taders. El menys que podien fer els
republicans de dreta és fer obstruc-
ció de veres a les Corts, no com
que fan que no es altra cosa
que allargar la vida a l'Azaña i als
socialistes; propagar amb força els
seus ideals; protestar sorollosa-
ment de les equivocacions sectà-
ries i apassionades dels govern-
nats i de les seves lleis fugir de
la companyia dels socialistes i
delseus aliats fent un buit al seu
entor, del contrari és de creure
que ón uns "caragirats" i uns ver-
tades puntals de l'estat actual
del país, que a més empitjoren. No
vull dir noms, són un grapat
que es diuen de dreta i són emi-
ents d'esquerra perquè obren
el treball amb els darrers, ajun-
tats alguns "idiotes" que es
marquins sense rei i catò-
lics i religió, i per En Ler-
u ha fet declaracions de

dreta, d'esquerra i del centre sen-
se decidir-se a res concretament.

Torno a dir que Espanya no es-
tà encara preparada per floreix-
i progressar amb pau i tranqui-
tat amb una República com la que
se'ns imposa. Manquen homes i
manquen vertaders republicans
que els temps ens podrien portar
si no s'haguessin precipitat els que
menys devien fer-ho o sigui els a-
nomenats republicans de dreta o
conservadors o catòlics que bé
prou que paguen el seu pecat. Al
seu costat molts "visionaris" s'ar-
repenteixen.

Es clar que tot l'esmentat són
apreciacions personals meves, pe-
rò confesso que patriota abans que
res més voldria equivocar-me en
molt del que he dit, si és que pot
ésser.

Joan B. Turull

N. de la D. — Al reproduir el
precedent article a "ESPANYA
FEDERAL" periòdic que demés
de la seva significació tradiciona-
lista catòlica-monàrquica, es mou
sota el ritme d'un sentiment com-
marcal, volem retre homenatge als
valors del periodisme comarcal —
fins a cert punt antitèctic i perio-
disme professional de les capitals—.

En el periodisme comarcal —
lliure, espontani, masclé, es pro-
duïxen treballs com el que re-
produïm, fills d'una convicció i
d'una tradició, que no són possi-
bles de publicar en la premsa
d'empresa.

Per això l'autor de l'article —
valor periodístic i intel·lectual,
pensador i expositor d'idees, en el
cenacle de la premsa comarcal, bé
val els honors de la reproducció, oi
més, tractant-se d'un adherit a la
Lliga Regionalista (avui Lliga
Catalana, demà...)

L'esperit de la lletra el subscri-
vim, no la lletra en sí, alguns er-
rors polítics no poden desvirtuar
la nostra simpatia a l'escriptor com-
marcal.

Cants a la llibertat

UN MINYO DEL REQUETE

Sóc minyo del Requeté,
sóc un soldat jovençà
que vull imitar ple de Fe
per la glòria de demà.

Sóc soldat de les legions
de la Santa Tradició,
i creixo com els plançons
que xuclen bona saó.

Sóc la raça jove i forta
que avença sense desmai,
sóc l'Espanya que no és morta
i que no morirà mai!

Sembrador il·luminat,
jo escamparé les doctrines
de la llum i la veritat
i arrencaré les espines.

Jo seguiré les Banderes
quan sigui l'hora propícia
d'acorrallar a les feres
i esventar tanta injustícia.

Vull ser cavaller complet,
i desfaré torts i agravis
restablint la llei i el dret
i la Fe dels nostres avis.

I quan surti el sol de glòria
tot radiant i resplendent
il·luminant la victòria
d'un poble lliure i creient.

Cara a cara l'he de veure
corjoïós i el front serè,
que ja haurà fet el seu deure
el minyo del Requeté.

F. Flor de Lis

Al Casal Tradicionalista

La Festa Major d'enguany

La Junta Directiva del Casal
Tradicionalista d'acord amb la
Joventut Carlista d'aquesta ciutat,
han nomenat una Comissió que es
proposa organitzar un atraient
programa de festeigs per a la vi-
nent Festa Major i en honor al Pa-
tró de la ciutat, Sant Llorenç.

Encara que és massa aviat per a
avançar-ne detalls sabem que la
Comissió es proposa publicar un
programa-anunci que cridarà for-
tament l'atenció demés entre els
números que es preparen figura
una Festa infantil, representacions
teatral, audicions de sardanes i
concerts, a càrrec d'una renomena-
da orquestra-cobla.

Per a ajudar a les despeses que
ocasionaran els festeigs, entre els
socs del Casal Tradicionalista, Jo-
ventut Carlista i persones simpa-
tizants s'ha obert una subscripció
voluntària quina primera llista ens
complavem en publicar avui:

Josep Maria Marimon i de Pa-
dró, 25 ptes.; Joan de Batlle Ribas,
25 ptes.; Joaquim Prats Camprubí,
25 ptes.; Enric Sarradell Pascual,
25 ptes.; Josep Maria Cañadell, 15
pessetes; Joan Martí Duran, 10
pessetes; Joan Ribas Estapé, 10
pessetes; Teresa Quadras i R.
Condomines, 10 ptes.; Martí Mont
many, 6 ptes.; Josep Saez, 5 ptes.;
Carmel Ros días 5 ptes.; Jesús Sa-
gués Manadé, 5 ptes.; Eduard de
Batlle, 5 ptes.; Ramon Sans 5 pes-
setes; Enric Prats, 5 ptes.; Juli
Chaverría, 5 ptes.; Manuel A. Ser-
ra, 5 ptes.; Joaquim Ribas, 5 ptes.;
Salvador Cussó, 4 ptes.; Eduard
Castells, 2 ptes.; Llorenç Roig, 2
ptes.; Ramon Dalmases, 2 ptes.;
Jaume Prats, 2 ptes.; Josep Sagrés
2 ptes.; Joan González, 1 pta.; E-
duard Soler, 1 pta.; Llorenç Pa-
hissa, 0,50 ptes.; N. N. 50 ptes.;
Francesc Sans, 10 ptes.; Bartomeu
Ros, 1 pta.; Ramon Cañameras, 5
ptes.; Josep Ribas, 5 ptes.; Llo-
renç Prats, 5 ptes.; Enric Sabater,
5 ptes.; Carles Martí, 5 ptes.; E-
mili Roca, 1 pta.; Maria Panyella,
1 pta.; Salvador Martí, 5 ptes.

Joventut Carlista de Sant Feliu

ALS CORRELIGIONARIS DE LA COMARCA

Aquesta Joventut de recent crea-
ció té el propòsit d'organitzar a
tots els pobles de la Comarca, De-
legacions o Juntes.

Són molts els pobles d'on es te-
nen ja noms i adreces; per això es
prega encarescudament al jovent
tradicionalista i simpatitzant dels
altres pobles que encara no esti-
guin en contacte amb nosaltres que
ho facin per escrit a la següent
direcció: "Joventut Carlista del
Casal Tradicionalista - Ignasi I-
glesias, 24 - Sant Feliu del Llobre-
gat".

SASTRERIA "SPORT"

Manuel Rosell

Representant de les Màquines de cosir «ALFA»

Laureà Miró, 195

S FELIU DE LLOBREGAT

L'afer dels llançaments

i IV

No es cregui ara que parlem per
criticar sistemàticament el procedi-
r d'una classe; jamai ha estat a-
quest el nostre intent. Però ens do-
lem les malalties del pròxim i llur
dolor el sentim com a propi, i per
això ens esgarria i commou el
pensar en els sofriments i les pri-
vacions que suposa un llançament.

Nosaltres ens fem càrrec i, com-
prenem amb quanta raó es plan-
nyen els propietaris, víctimes de
dos monstres. D'una banda la bu-
rocràcia devoradora de l'Estat, ver-
tadera sangonera de la nació, es
xucla una importantíssima part de
les seves rentes; de l'altra uns es-
tadants rebels o impotents estron-
quen considerablement els ingres-
sos ordinaris perquè no paguen els
lloguers que els pertoquen.

Cal, però, per damunt de tot fer-
se càrrec de les necessitats; se-
ria una injustícia que, necessitant-
ho, manqués a un home ço que en
nosaltres abunda innecessàriament;
que hom no tingues ço que posseïm
abandonat o improductiu.

S'ha parlat molt fins ara dels
drets de la propietat, però no s'ha
gosat tenir en compte les obliga-
cions de la propietat, i qui sap si
les rebeldies proletàries actuals ten-
nen un fonament, o quan no, un

pretext, en l'oblit lamentable d'a-
questes obligacions: en tal cas la
víctima d'ahir, sacrificada per ac-
ció o per omissió, és avui monstre
que esgarropa al seu propi victi-
mari.

Una obligació de la propietat, és
doncs, la caritat. És la regor de
l'eixuteja per la virtut de l'abun-
dància; que ço que és molt devalli
a ço que és poc, que ço que és po-
tent ajudi a ço que és impotent.
Satisfer les necessitats amb l'ofre-
na generosa, i amb més motiu,
quan aquesta ofrena reclamada per
la raó natural, no causa dany, o
en causa poc, al que l'exerceix.

Y la caritat s'ha de practicar per
damunt dels drets, perquè aquests
drets s'han de claudicar mantes
vegades pel bé del pròxim, doncs
en altre cas el seu manteniment és
una funció il·lícita que causa per-
judici i injustícia. "Summum jus,
summa injuria".

Quan la desorganització de la
societat causa víctimes innocents,
cal tenir més sentiments al cor que
no pas càlculs a l'enteniment.

Caritat, doncs, administrada
amb justícia; i per més que legal-
ment no és exigible, en nom de
Déu, la mateixa caritat per esen-
cia, us la demanem per les vícti-
mes innocents de la misèria.

Juridicus

De casa nostra

OBSEQUI A LA SECCIO DE TEATRE

L'excursió a Sant Bartomeu de
la Cuadra i Santa Creu d'Olorde
celebrada el passat diumenge dia
9 va ésser un èxit. Prop d'un cen-
tenar d'excursionistes passaren el
dia per aquelles belles contrades,
en mig de gran alegria i bon hu-
mor.

Hi hagué missa de Comunió a
l'església de Sant Bartomeu i vi-
sita al Santíssim a Santa Creu
d'Olorde.

En el dinar camperol hi hagué
molta alegria.

El President del Casal Tradicio-
nalista en Joaquim Prats i la seva
família honoraren la festa assistint
al dinar.

Avis

d'Administració

Continuament hem vingut pre-
gant als nostres subscriptor de for-
ra Sant Feliu, la necessitat de que
es possessin al corrent de paga-
ment de llurs subscripcions, doncs
el seu valor és el que ajuda a man-
tenir la nostra publicació, que no
té altre ingrés que l'ajut econòmic
amb que ens afavoreixen els nos-
tres amics i simpatitzants.

Com sia que un nombre, reduït
per sort, manté l'equívoc de rebre
el periòdic sense satisfer la subs-
cripció, fem avinent que partir del
mes d'Agost vinent no el rebran
els subscriptor de fora que no es-
tiguin al corrent de pagament.

Pintura Decorativa

Projectes i Pressupostos

Fill de R. VENTURA

Laureà Miró, 145

SANT FELIU DE LLOBREGAT

De cara al món civilitzat

LES ESTATUES AL SAGRAT COR A HOLANDA, ALEMANYA, CANADA, BÈLGICA I UNES QUANTES REPUBLIQUES AMERICANES

Perquè s'ha fet creure als man-
cats de tota documentació que ai-
xo de què en un lloc públic i visi-
ble hi hagués un monument al Sa-
grat Cor era cosa que solament
succeïa en país tan "favernícola"
com el nostre sota el domini d'un
jesuitisme desafortat, i que siste-
màticament es rebutjava en tots
els països estrangers.

Anem a fer un ràpid i, per avui,
incomplet recorregut De pas que
el viatge serveix d'il·lustració als
que no la tenen, portarà l'alegria
als fogars en què es venera i s'esti-
ma al Cor de Jesús.

Equador (República). — El dia
9 d'octubre de 1928 s'inaugurava
solemnement la grandiosa estàtua
al Cor de Jesús que s'aixeca prop
de la colina de Cullea a la Repú-
blica no li ha succeït absolutament
res per haver rendit homenatge pú-
blic al Redemptor.

Holanda (Monarquia protes-
tant). — A la plaça de Tilburg
s'aixeca una preciosa estàtua del
Redemptor amb el cor d'or mas-
sis. En el pedestal s'hi llegeix "Re-
gi suo civis" ("Els vasalls al seu
Rei").

Alemanya (República). — Colò-
nia dedica una estàtua pública al
Sagrati Cor. La inscripció, que co-
mença amb aquestes paraules: "A
Jesucrist, Rei de tots els segles,
de qual cor ha sortit la salut del
món, i acaba amb aquestes: "El
seu sempre fidel Colònia." I la Re-
pública alemanya segueix en peu
Colònia continua essent una mag-
nífica ciutat.

Bolívia (República). — Dos mo-
numents públics al Sagrat Cor. Un
a Sucre i un altre a La Paz. En-
cara no se li ha ocorregut a ningú